

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De euergete ca. viij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Hester

q̄o littere auree i cādore chartarū adō legibiles apparet. Introducti aut sunt in domū regis sec' mare secretā que erat ad negotiorū deliberalionē. Et date sunt eis celle singule ut quicqd vīsum est eis oportunū et cōmodū ad interpretandū. Dūnculo egrediebātur ad optādū regi bosna et policronitudo Zūlauabat se ad māre fini purificatiōem lūdeoz postea interpretabant vīsq ad horā nonnam. Inde transibant ad cibū et requiēt cōsummauerūt opus. Ite duob̄ dieb̄. Vñ quis busdā vīsum est q̄ non trāstulerūt tūc nisi penitentium. Postea vñl postq̄ redirent: vel post aliqui ex eis ad regem redeuntes trāstule rūni psalmos et ap̄phas. Ut rūtamen si miracu lose factū ē ut dicit auctor gūstin⁹ q̄ vna et eadē sine dissonātia inuēta sit editio vniuersitatis coꝝ min⁹ miraculose fieri potuit, vt in tot dieb̄ interpretati sint legē psalinos et ap̄heras. Hiero, tamen vīdetur velle q̄ interpretationes, vñ dierū in sabbato p̄ferebant ex om̄ib⁹ cōflātis vñā. Nec mirādū esse hoc asserit: cū esdras legē quā p̄ spīritū reparauerat postea cū veteri scriptura q̄ ap̄samaritanos erat corerit. Opere p̄ples to cōuocauit demetrius q̄ sup̄ libros magister erat oēs iudeos q̄ erat in alexādria, et dōpūntia peritiores. Et lecta est corā oībo trālatio coꝝ et approbata. Postea delata ē ad regē et corā eo replicata. Cūq̄ peteret interpretatio a rege dari auctoritatē vñ imob̄ p̄seueraret, hec se factuz laudauit si demū ita caute corigeret eam ut qđ semel iudicatu foret nō cogeneri irritare. Et remisit eos munib⁹ honoratos Eleazarō quoq̄ sumo sacerdoti trāmissū munera. In tēpluz vñ misit p̄ter vaſa mensam aureā gēmis imp̄ciabilib⁹ iſigni tam cui⁹ crassitudo cuꝝ esset dimidij cubitū, tamē materiā supabat opus.

Incidentia.
Ex tēp̄ sostratus farū in alexādria cōstruit, Aratus claruit, argente⁹ num⁹ prīm⁹ in

vrbe figuratur Roma nos carthaginēses na
uali p̄llo vicerūt, mes dicit plini⁹. Pharō
tello p̄sile fugato. cīm erat turrī altissima in litore mari si
ra non in terra fundata sed sup̄ cancros. Iūq̄
vītreos posita et tāte magnitudis q̄ ignis i
summo positi⁹ in nocte totū ferēlītus irradia
bat. Sepulcrū arati admirariōe in cīlicia
est dignū nā in id safa lactata resiliunt.

De euergete. Caplin. VIII.

Wst phila delphum res
gnauit frater p̄ eius p̄tholomēus euergetes, q̄ ab
egypti⁹ euergetes dicit⁹ est, qđ re
fectionē sonat, q̄ post vastatā syriā et cīliciā
et p̄tes asie inūera spolia q̄ cepit, etiā de
os eoz quos cambyses in p̄las transuixerat
reuerxit. Judeorū pon

tifex onias simonis iū
sti fil⁹; cui successit si
mon fil⁹ et sub quo
jesus fil⁹ syrach libri

sapientie qui ecclesiā
sticus dicitur cōposu
it quem greci panare
thon vocant. Et p̄dū
ci simonis in eo facit
mentionē. Porro onias
cum tributa negas
set euergeti zelo legē vñl
potius ex auaricia vñ
dicit ioseph⁹ qui cum
ihonorii fuisse testa
tur, compulit reges in
iram. Et missus est le
gatus a iudeis etiā in
uitio onia ad regē. Ioseph⁹ vñ nobilis to
ble fil⁹ et sororis onie.
Hic habuit filiū hī
canum cuius dum pu
er esset probauit pa
ter prudentiam, tra
dens ei. ccc. lugā bo
num sine loris. Qui nō
solum pacem reforma
uit, sed remissus est a
rege dux indee: et fi
nitimarum regio
num.

Hoc fulternū d̄ mi
rabilibus mūndū vt
dicit plini⁹. Pharō
tello p̄sile fugato. cīm erat turrī altissima in litore mari si
ra non in terra fundata sed sup̄ cancros. Iūq̄
vītreos posita et tāte magnitudis q̄ ignis i
summo positi⁹ in nocte totū ferēlītus irradia
bat. Sepulcrū arati admirariōe in cīlicia
est dignū nā in id safa lactata resiliunt.

Caplin. VIII.

Apan qđ ē totū et
arethon qđ est p̄p
quasi tot⁹ p̄tuosus

Treslibros salomō
fecit. Ecclesiastē q̄
sic ictipit Vanitas
vanitatis, gabolas
sine puerbia q̄ hec
braice maslot dicū
tur. Cātica cantico
rū. Est et q̄nt⁹ cul⁹
dubitat auctor: q̄ p̄
prile d̄ liber sapien
tie, et incipit. Dilligi
te iusticiā. Est q̄nt⁹
q̄ eccliaſtē d̄ quē
cōposuit iesus fili⁹
us syrach. Quilibz
istoz d̄ liber sapien
tie qđ i ep̄lio nota
ri p̄t ab his libris
suptis. Iōo aut̄ hāc
appellationē sortiti
sūt, q̄ in q̄liber isto
ri sapientia introdu
cīf loquens, vel q̄
mores informant vñl
q̄a d̄ salute salomo
nis ppter idolatriā
dubitatur.

Interfecit bones et

Historia libri

comedit carnes, et de coriis fecit lora: et seminavit terram.

Incidentia.

Eo tpe enni^o tarētin^a a Catone questore romā translatus est, parco sumptu p̄tēt^o, et vnl^o ancille misterio Quadranginta ferme milia galloꝝ a romanis cesa sunt. Apud rhoꝝ Imago magna erat duꝝ colosus magnus mire magnitudis terremotu corruit ut sagitta ad sumū dixi nō valeret, et caput eius tate magnitudinis q̄ cape poterat, xxx, choros granī, et in inferiori parte in pedibꝫ aptura erat vñ poterat hō intrare et ascēdere in caput.

De philopatre. Caplīm. IX.

Ost energetem

p̄ regnauit fili^o ei^o Proloome^o philo pater. Post quē Prolomeus epiphaneus, Post quē Prolomeus philometor que vicit rex syrie antioch^o magn^o et indeā sibi singauit. Pontifex iudeorū fuit onias magn^o simonis fili^o, ad quē ad reparandū sed quod legiſt fuisse inter abraam et maiores suos, lacedemoniorū rex aut^o legatos misit dorro antioch^o rex tribura, vii, anni et ministros templi q̄ philadelph^o relaxauerat a iudeis reuocauit. Qui dū finitimas regiones supra modū infestares, delata est res ad romanos. Et missi sunt ad eū scipio nasica et scipio afri can^o: et ab infestatiōe sub religiōe iurisūrā dī amouerūt eū. Insug tulcerūt ab eo obside filiū clus seleuci primogenitū quē volēs recipere ab eis tradidit p̄ eo filiū minorē natu antiochū epiphā anē tra q̄ esset obses ppetu^o. Id est, nō rediut^o, ppter eiusdē antiochi seculiam. Descendit onias in egyptū ad Prolo meū epiphane sicut supra dicitū est, et occis^o est in perside, antioch^o in phano nance, et mē brarū eiec^o a sacerdotibꝫ. Qui in dolo pro miserāt ei thesauros, et cū paucis inducerūt eum in adyutum.

De seleuco. Caplīm. X.

Ost antiochuz

p̄ magnū regnauit in syria fili^o ei^o maior seleue pessim^o, sed iners. Pontifex iudeorū fuit onias. Nā onia transiunte in egyptū, filius eius simon sedid pro eo. Eius successit filius eius onias. Sub

missit seleucus nuncius heliodorū hiculale ad spoliandū cōmune erarū tēpli. Quo gresso in templū surrexerunt duo iunenes dī. Nō vasa sed dona latibulis et occiderunt rīa in vīsiō tēpli, cū. Videſ tū ioseph^o velle angelos suis in similitudine hominū. In scđo machabeoꝝ libro legiſt, q̄ apparuit terribilis ſeſſor equi et conculcabat eū et confract^o est, et mut^o faci^o h̄z non mortu^o, et duo iuuenes decori flagellabāt eū. Tamen q̄s omias indignatioꝝ seleuci orabant ad dñm p̄ defuncto et resurrexit. Qui rediles ad regē ait, Si habuerit dñs me^o aliquos quōnū sitat sanguine, mittat eos in iherusalē ut spoliens templum.

Incidentia.

Eo tempore aristobolus natione iudeus peripatericus philosophus scriptor cōmentarius explanationū in moysi Prolomeo philometori

De antiocho epiphane. Ca. XI.

Indiens autē

a antioch^o epiphaneus q̄ rome obſes erat p̄ p̄ p̄ mortuū ſc̄lesq̄ ſris inertiā, de regno syrie habēdo p̄ ſumens, clā romā egrclus cīt. Tūc quida tradūt eū sub p̄nūrēta ſenatorū rediſſe. Reuersuſq̄ in syria benignū ſe ſiob̄ et munificū expoſuit. Strenuus erat ī agēdī, et acer in hostes. Vñ et a p̄lo p̄gnomina^o est epiphane q̄d ſonat illuſtriſ. Et mortuo ſe regnauit p̄ eo. Tūc iniquitatē ſibi inſtitū apuit, quā p̄ regno obtinēdo palliauerat. Tūc ſuit exequiū in iherusalē filiū bclial, introducte ſeruitū genū, et perierūt ab antiocho ut faceret iherusalē ephebiā, i. lupanar ephēboꝝ, et q̄ blos roſolymite ſcriberet antiochenū gymnasij quibus dogmatizabāt de ritu gentilitarū. Leſe cerūt ſibi ppuria, et nō circūldebat parulos ſuos, vel q̄ ritu ppulatōꝝ vlebat. Quidā tamē volūt, q̄ quedā velamia fecerūt circūlacioni ſue ut in denudatione greci apparet dissiles. Causa h̄o hui^o flagicū becūt. Quidā ſine liberis duos habuit fratres, telū, v̄ onia et ioannem, q̄ cōtendebāt de pontificatu, et ut placereſt antiocho declinauerūt ad ritus gentiū, adeo ut etiā noſa gentiū ſibi ipo nereſt. Et iefas dicit^o est iason, vel onias, iō annes ipo menclauiſ. Lūc plures eſent.

